studioul cinematografic

ANIMAFILM - BUCUREȘTI

prezintă:

studioul cinematografic

ANIMAFILM - BUCUREȘTI

prezintă:

ZAPISUL

DUPĂ NOVELETA CU ACELAȘI NUME
DE

MONTAJ: D. Ștefănescu
I. Mihail

DESENE: I. Petrițan

ZAPISUL

DUPĂ NOVELETA CU ACELAȘI NUME
DE

MONTAJ: D. Ștefănescu
I. Mihail

DESENE: I. Petrițan

Intîmplarea pe care o să v-o povestim s-a petrecut odată, de mult, cînd Cîinele trăia în bună înțelegere cu Pisica, iar aceasta, la rîndul ei, nu se dușmănea cu șoarecii. Pe atunci, Cîinele nu stătea ca astăzi, pe lîngă casa Omului, ci hoinărea prin pădure de colo-colo.

Și astfel, în vremea aceea, într-o zi călduroasă de vară,...

Intîmplarea pe care o să v-o povestim s-a petrecut odată, de mult, cînd Cîinele trăia în bună înțelegere cu Pisica, iar aceasta, la rîndul ei, nu se dușmănea cu șoarecii. Pe atunci, Cîinele nu stătea ca astăzi, pe lîngă casa Omului, ci hoinărea prin pădure de colo-colo.

Și astfel, în vremea aceea, într-o zi călduroasă de vară,...

...cînd zăpuşeala toropise întreaga pădure, Cîinele, tolănit
la umbra unui copac, se uita cu nepăsare la truda Bursucului,
care lucra de zor să-şi facă o căsuţă.

...cînd zăpuşeala toropise întreaga pădure, Cîinele, tolănit
la umbra unui copac, se uita cu nepăsare la truda Bursucului,
care lucra de zor să-şi facă o căsuţă.

- Hei, vecine, ce te chinui atîta? întrebă Cîinele pe Bursuc, care tocmai se spăla de ţărînă.
- la, îmi fac şi eu casă pentru iarnă - răspunse Bursucul, bucuros că are cu cine schimba o vorbă.

- Hei, vecine, ce te chinui atîta? întrebă Cîinele pe Bursuc, care tocmai se spăla de ţărînă.
- la, îmi fac şi eu casă pentru iarnă - răspunse Bursucul, bucuros că are cu cine schimba o vorbă.

-Dumneata ai casă? întrebă Bursucul.

-N-am, dar acum e prea cald ca să m-apuc de lucru. Mai aştept să se răcorească vremea, că pîn-la iarnă este timp berechet.

-Dumneata ai casă? întrebă Bursucul.

-N-am, dar acum e prea cald ca să m-apuc de lucru. Mai aştept să se răcorească vremea, că pîn-la iarnă este timp berechet.

Şi zicînd acestea, Cîinele îşi înfundă mai bine pălăria în cap, mai căscă odată alene şi adormi; iar Bursucul se întoarse la treburile lui.

Şi zicînd acestea, Cîinele îşi înfundă mai bine pălăria în cap, mai căscă odată alene şi adormi; iar Bursucul se întoarse la treburile lui.

Zilele călduroase ale verii trecură una după alta şi, într-o bună zi, tot hoinărind prin pădure, Cîinele văzu că frunzele ruginiseră şi cădeau. Venea toamna.

Zilele călduroase ale verii trecură una după alta şi, într-o bună zi, tot hoinărind prin pădure, Cîinele văzu că frunzele ruginiseră şi cădeau. Venea toamna.

Şi iată că, după alte cîteva zile, Cîinele se trezi dîrdîind de frig şi cu brumă pe mustăţi.

Şi iată că, după alte cîteva zile, Cîinele se trezi dîrdîind de frig şi cu brumă pe mustăţi.

–Nu mai e chip să stau pe-afară! Imi trebuie o casă - îşi zise Cîinele, şi o porni în căutarea unui meşter care să-i facă o locuinţă.

–Nu mai e chip să stau pe-afară! Imi trebuie o casă - îşi zise Cîinele, şi o porni în căutarea unui meşter care să-i facă o locuinţă.

Dar fiecare meşter avea acum, în pragul iernii, treburi mai grabnice şi nu se învoi. Văzînd norii îngrămădiţi pe cer şi simţind vîntul tăios ce-l pătrundea pîn-la oase,...

Dar fiecare meşter avea acum, în pragul iernii, treburi mai grabnice şi nu se învoi. Văzînd norii îngrămădiţi pe cer şi simţind vîntul tăios ce-l pătrundea pîn-la oase,...

... Cîinele socoti că trebuie neapărat să-şi facă o căsuţă. Îl întrebă şi pe Iepure, gospodar priceput, unde socoate el că-i un loc mai potrivit de locuinţă, dar Iepurele nu ştiu ce să-i spună.

... Cîinele socoti că trebuie neapărat să-şi facă o căsuţă. Îl întrebă şi pe Iepure, gospodar priceput, unde socoate el că-i un loc mai potrivit de locuinţă, dar Iepurele nu ştiu ce să-i spună.

Umblă Cîinele așa cîteva zile, dar loc potrivit pentru casă tot nu găsi.
Și într-o seară,...

Umblă Cîinele așa cîteva zile, dar loc potrivit pentru casă tot nu găsi.
Și într-o seară,...

... o ploaie deasă se lăsă peste pădure. Flămînd şi obosit, Cîinele se adăposti în scorbura unui copac, se ghemui cum putu mai bine şi îl toropi somnul.

... o ploaie deasă se lăsă peste pădure. Flămînd şi obosit, Cîinele se adăposti în scorbura unui copac, se ghemui cum putu mai bine şi îl toropi somnul.

Visă o zi minunată de vară, cu cer senin și soare cald. Iar el nu mai tremura ca acum, ci se plimba nepăsător, așa cum făcuse toată vara trecută.

Visă o zi minunată de vară, cu cer senin și soare cald. Iar el nu mai tremura ca acum, ci se plimba nepăsător, așa cum făcuse toată vara trecută.

Dar visul nu ţinu mult şi cînd se trezi, îi fu parcă mai frig ca înainte. Suflîndu-şi amărît în palme, Cîinele se hotărî să-şi facă o căsuţă chiar pe locul acela.

Dar visul nu ţinu mult şi cînd se trezi, îi fu parcă mai frig ca înainte. Suflîndu-şi amărît în palme, Cîinele se hotărî să-şi facă o căsuţă chiar pe locul acela.

Incepu el să sape, dar încercările lui fură zadarnice, căci pământul era de-acum înghețat și tare ca piatra. Iar Cîinele se alese doar cu oboseala și necazul.

Incepu el să sape, dar încercările lui fură zadarnice, căci pământul era de-acum înghețat și tare ca piatra. Iar Cîinele se alese doar cu oboseala și necazul.

Unde să meargă? Cui să-i ceară ajutor? Nu mai ştia nici el. Şi cum umbla aşa amărît, odată începu să fulguiască.

Unde să meargă? Cui să-i ceară ajutor? Nu mai ştia nici el. Şi cum umbla aşa amărît, odată începu să fulguiască.

La început, zăpada prinse să cadă rar, apoi în roiuri din ce în ce mai dese și pînă să se dumirească, totul în jur era alb.

La început, zăpada prinse să cadă rar, apoi în roiuri din ce în ce mai dese și pînă să se dumirească, totul în jur era alb.

– Mă duc unde m-or duce ochii - îşi spuse Cîinele speriat de cele ce vedea şi o porni în neştire printre troienii de zăpadă. Seara, tîrziu, ajunse la marginea unui sat.

– Mă duc unde m-or duce ochii - îşi spuse Cîinele speriat de cele ce vedea şi o porni în neştire printre troienii de zăpadă. Seara, tîrziu, ajunse la marginea unui sat.

Se opri în fața celei dintîi case și, luîndu-și inima în dinți, bătu la ușă.

Se opri în fața celei dintîi case și, luîndu-și inima în dinți, bătu la ușă.

Stăpînul casei deschise, dar văzînd ce drumeț vrea să-i
intre în casă, se sperie și...

Stăpînul casei deschise, dar văzînd ce drumeț vrea să-i
intre în casă, se sperie și...

... se grăbi să închidă ușa la loc.

-Indură-te, Omule, nu mă lăsa să mor! schelălăi Cîinele în fața ușii.

... se grăbi să închidă ușa la loc.

-Indură-te, Omule, nu mă lăsa să mor! schelălăi Cîinele în fața ușii.

Intr-un tîrziu, fie de milă, fie că i-o mai fi trecut spaima, Omul deschise uşa, dar de data asta ţinea în mînă şi cogea-mitea ciomag, căci nu ştia cu ce gînduri venise drumeţul.

Intr-un tîrziu, fie de milă, fie că i-o mai fi trecut spaima, Omul deschise uşa, dar de data asta ţinea în mînă şi cogea-mitea ciomag, căci nu ştia cu ce gînduri venise drumeţul.

Cîinele îi spuse gospodarului tot păsul lui, cum l-a prins iarna fără casă și acu'nu mai poate de frig și-l roagă să-l primească la el în slujbă, să-i păzească locuința.

— „De paznic aș avea eu nevoie — încuviință omul — dar așteaptă dumneata să mă sfătuiesc întîi cu nevasta".

Cîinele îi spuse gospodarului tot păsul lui, cum l-a prins iarna fără casă și acu'nu mai poate de frig și-l roagă să-l primească la el în slujbă, să-i păzească locuința.

— „De paznic aș avea eu nevoie — încuviință omul — dar așteaptă dumneata să mă sfătuiesc întîi cu nevasta".

După ce se sfătuiră între ei, stăpînii casei veniră împreună la uşă:

- Nevasta nu se împotriveşte, zise omul. Ea are în casă un ajutor, pe Mîţa, pe cînd eu n-am pe nimeni.

După ce se sfătuiră între ei, stăpînii casei veniră împreună la uşă:

- Nevasta nu se împotriveşte, zise omul. Ea are în casă un ajutor, pe Mîţa, pe cînd eu n-am pe nimeni.

Şi după ce se învoi cu noii lui stăpîni asupra simbriei şi
înîncării, Cîinele spuse că rămîne.

Şi după ce se învoi cu noii lui stăpîni asupra simbriei şi
înîncării, Cîinele spuse că rămîne.

Stăpînul îi arătă coteţul unde avea să locuiască şi astfel îşi începu Cîinele slujba ca paznic la casa Omului.

Stăpînul îi arătă coteţul unde avea să locuiască şi astfel îşi începu Cîinele slujba ca paznic la casa Omului.

Cîinele își învață slujba destul de repede. Și-apoi nici nu era prea grea. Omul îi spuse pe cine trebuie să latre și pe cine nu, pe cine să lase să intre și pe cine să alunge. Fiind mulțumit de felul cum noul său paznic își făcea serviciul,...

Cîinele își învață slujba destul de repede. Și-apoi nici nu era prea grea. Omul îi spuse pe cine trebuie să latre și pe cine nu, pe cine să lase să intre și pe cine să alunge. Fiind mulțumit de felul cum noul său paznic își făcea serviciul,...

... Omul îi dădu haine călduroase şi mîncare bună. Cîinele era acum mulţumit şi nu-i păsa de nimic.

... Omul îi dădu haine călduroase şi mîncare bună. Cîinele era acum mulţumit şi nu-i păsa de nimic.

Iar paznic mai bun ca el nici că se găsea. In fiecare noapte, Cîinele umbla prin ogradă şi ciulea urechile la orice zgomot cît de mic.

Iar paznic mai bun ca el nici că se găsea. In fiecare noapte, Cîinele umbla prin ogradă şi ciulea urechile la orice zgomot cît de mic.

Spre primăvară, cînd Omul îl întrebă pe Cîine dacă mai vrea să rămînă la el, acesta îi răspunse:

– M-am deprins cu slujba, m-am deprins cu dumneata, aşa că vreau să rămîn aici cîte zile oi avea.

Spre primăvară, cînd Omul îl întrebă pe Cîine dacă mai vrea să rămînă la el, acesta îi răspunse:

– M-am deprins cu slujba, m-am deprins cu dumneata, aşa că vreau să rămîn aici cîte zile oi avea.

Trecu un an, trecură doi, trecură trei,
Cîinele uită de pădure, uită de prietenii
lui și începu să-i pară că de cînd e
lumea pe lîngă om a trăit.
Și într-o seară,...

Trecu un an, trecură doi, trecură trei,
Cîinele uită de pădure, uită de prietenii
lui și începu să-i pară că de cînd e
lumea pe lîngă om a trăit.
Și într-o seară,...

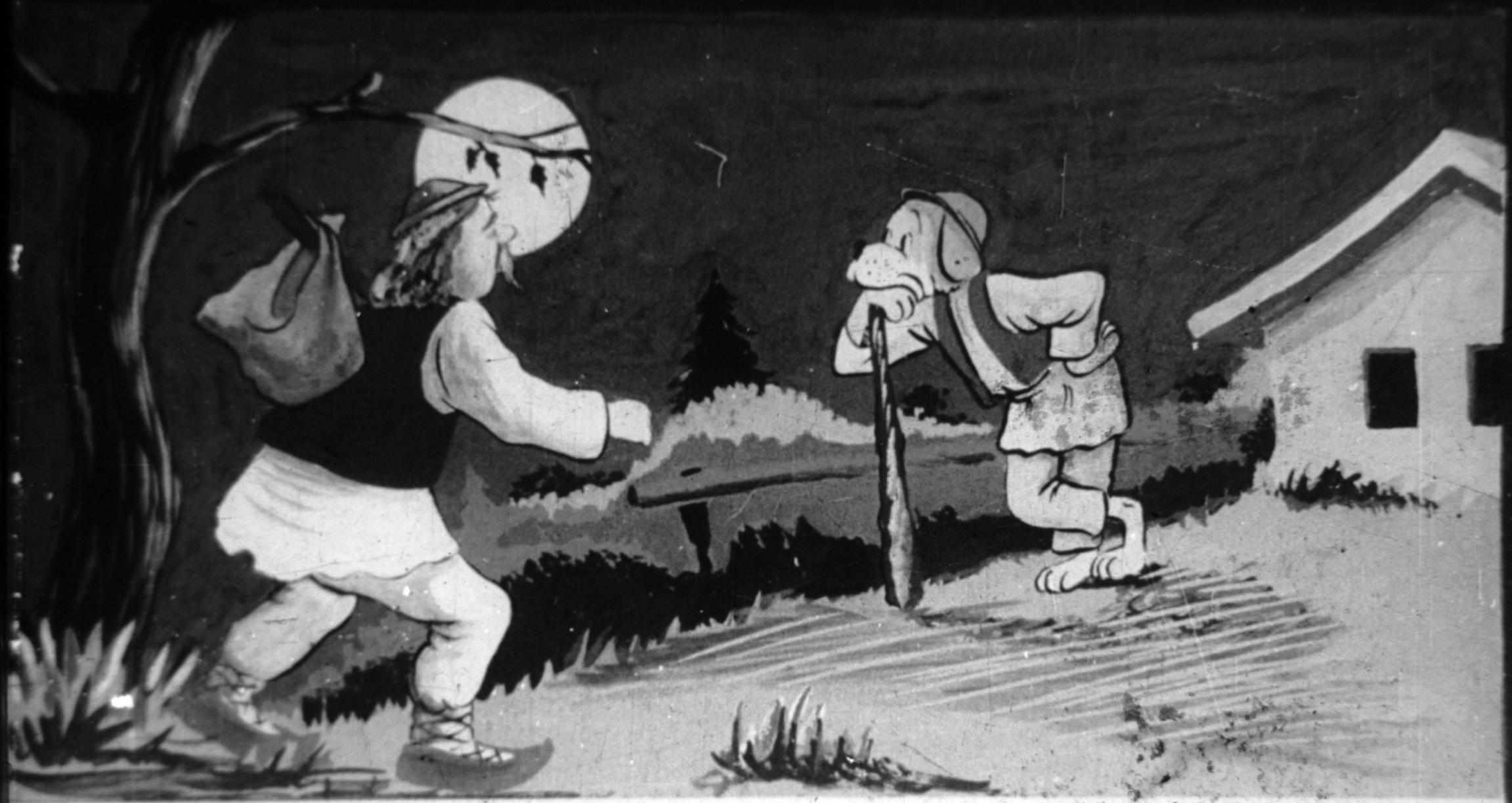

... gospodarul se întoarse de la iarmaroc, plin de voie bună.
Vînduse pe semne ceva cu bani buni și băuse și un aldămaș.

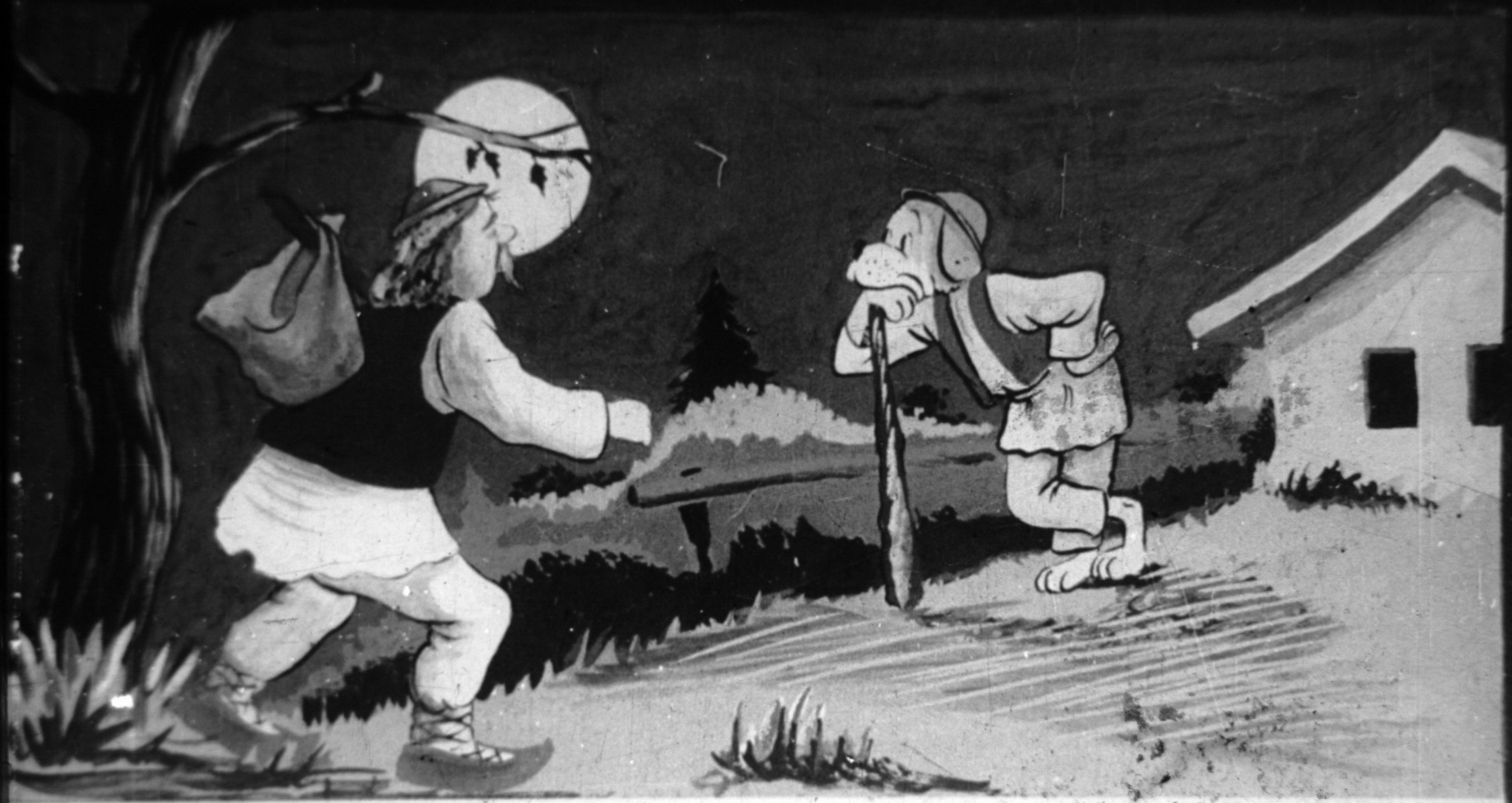

... gospodarul se întoarse de la iarmaroc, plin de voie bună.
Vînduse pe semne ceva cu bani buni și băuse și un aldămaș.

Ca de obicei, Cîinele stătea de pază în ogradă. Deodată, în liniştea nopţii, auzi zgomot de paşi. Ciuli urechile şi aşteptă să vadă cine-i şi ce are de gînd.

Ca de obicei, Cîinele stătea de pază în ogradă. Deodată, în liniştea nopţii, auzi zgomot de paşi. Ciuli urechile şi aşteptă să vadă cine-i şi ce are de gînd.

Cînd colo, ce să vadă? Un om înalt, cu o barbă cît toate zilele, se strecura tiptil prin curte şi încerca să intre în casă.

Cînd colo, ce să vadă? Un om înalt, cu o barbă cît toate zilele, se strecura tiptil prin curte şi încerca să intre în casă.

- Asta trebuie să fie hoţ! gîndi Cîinele. Strecurîndu-se în spatele hoţului, îl lăsă să se mai apropie şi cînd îi veni bine, sări pe el, îl apucă de ceafă şi-l trînti la pămînt.

- Asta trebuie să fie hoţ! gîndi Cîinele. Strecurîndu-se în spatele hoţului, îl lăsă să se mai apropie şi cînd îi veni bine, sări pe el, îl apucă de ceafă şi-l trînti la pămînt.

Treziți de zgomot, stăpînul casei și cîțiva vecini ieșiră să vadă ce s-a întîmplat. Cîinele le povesti întîmplarea, cu toții îl legară pe hoț și-l duseră la stăpînire.

Treziți de zgomot, stăpînul casei și cîțiva vecini ieșiră să vadă ce s-a întîmplat. Cîinele le povesti întîmplarea, cu toții îl legară pe hoț și-l duseră la stăpînire.

- M-ai scăpat de la grea cumpănă, îi zise stăpînul; de aceea m-am hotărît să te iau în casă, să stai sub acelaşi acoperiş cu mine.

- M-ai scăpat de la grea cumpănă, îi zise stăpînul; de aceea m-am hotărît să te iau în casă, să stai sub acelaşi acoperiş cu mine.

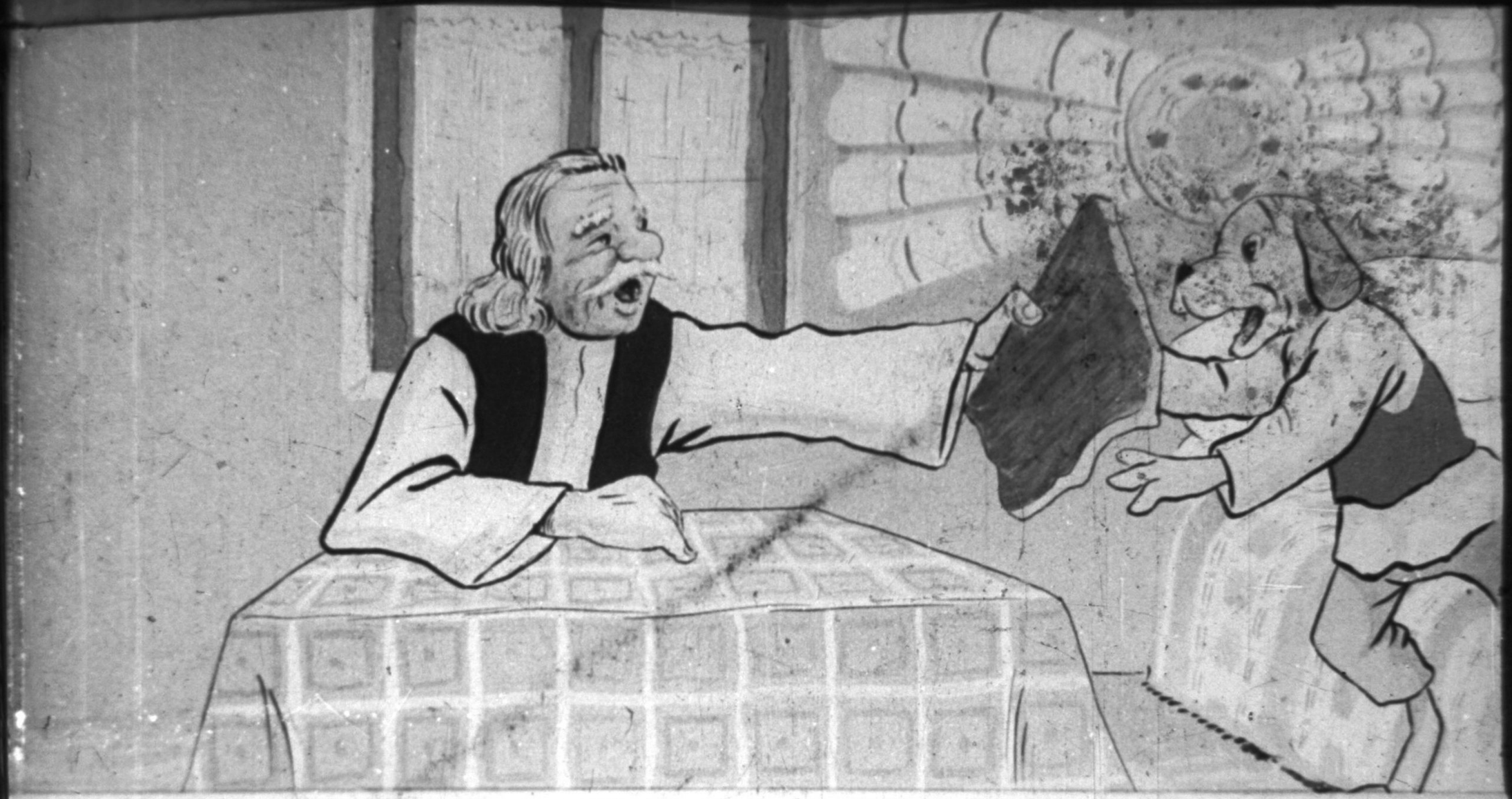

Şi ca să întărească noua orînduială, omul scrise pe o coajă de tei un zapis, prin care hotăra ca paznicul lui, Cîinele, să locuiască în casă în vecii vecilor.

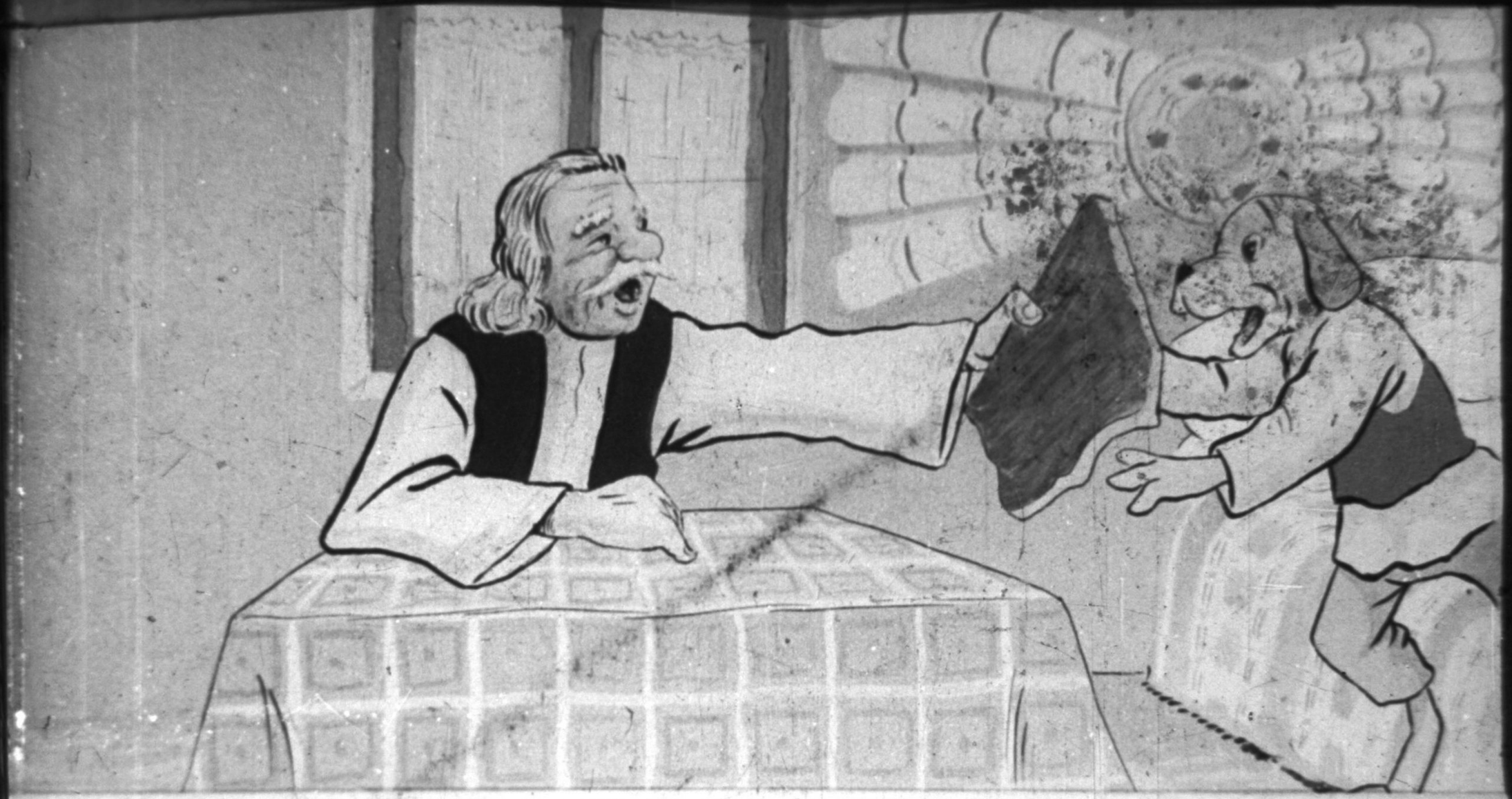

Şi ca să întărească noua orînduială, omul scrise pe o coajă de tei un zapis, prin care hotăra ca paznicul lui, Cîinele, să locuiască în casă în vecii vecilor.

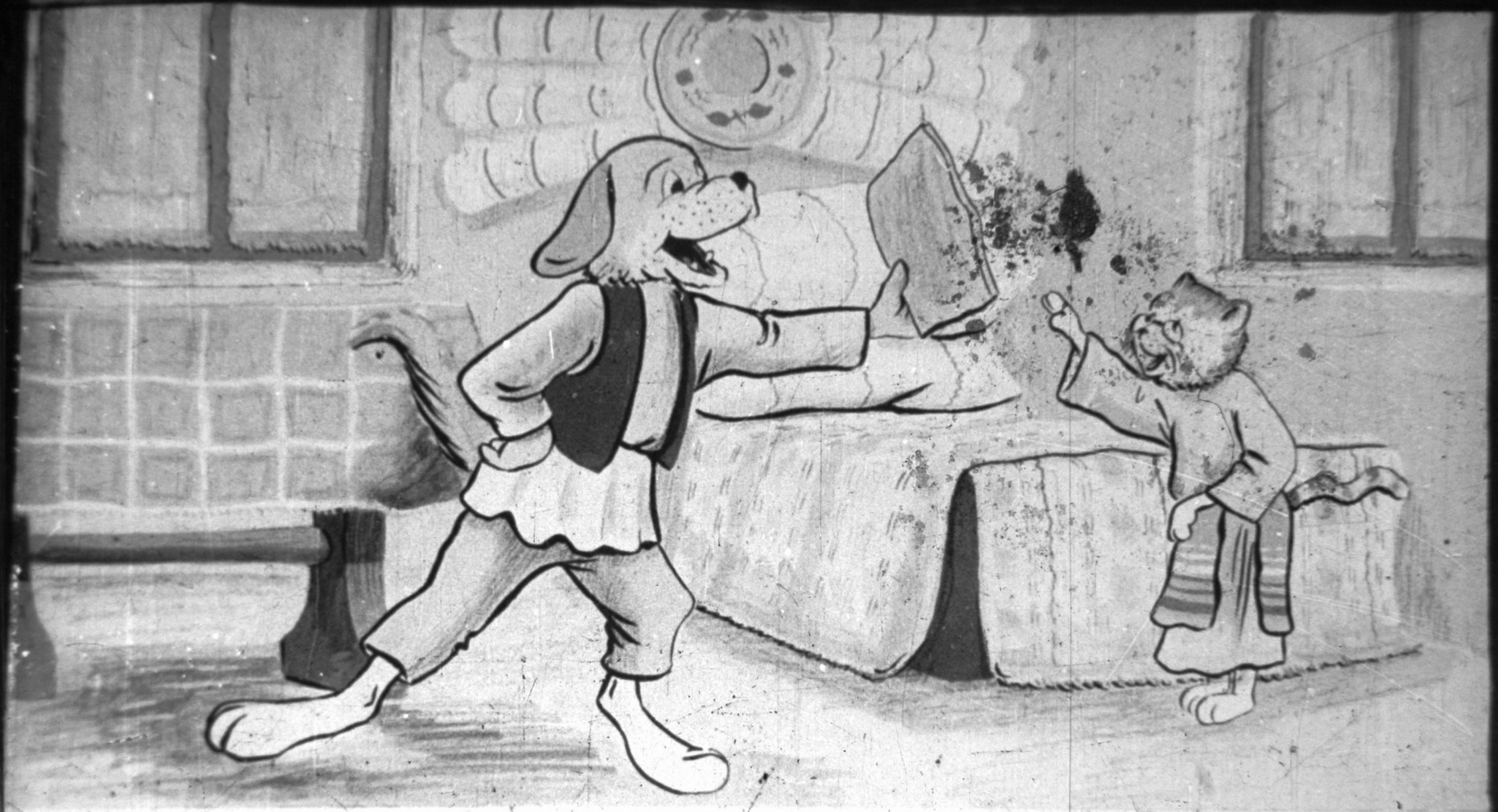

Cu zapisul în mînă, Cîinele intră în casa Omului ca la el acasă. Ba mai arătă zapisul şi Mîţei, care tocmai era pe-acolo.

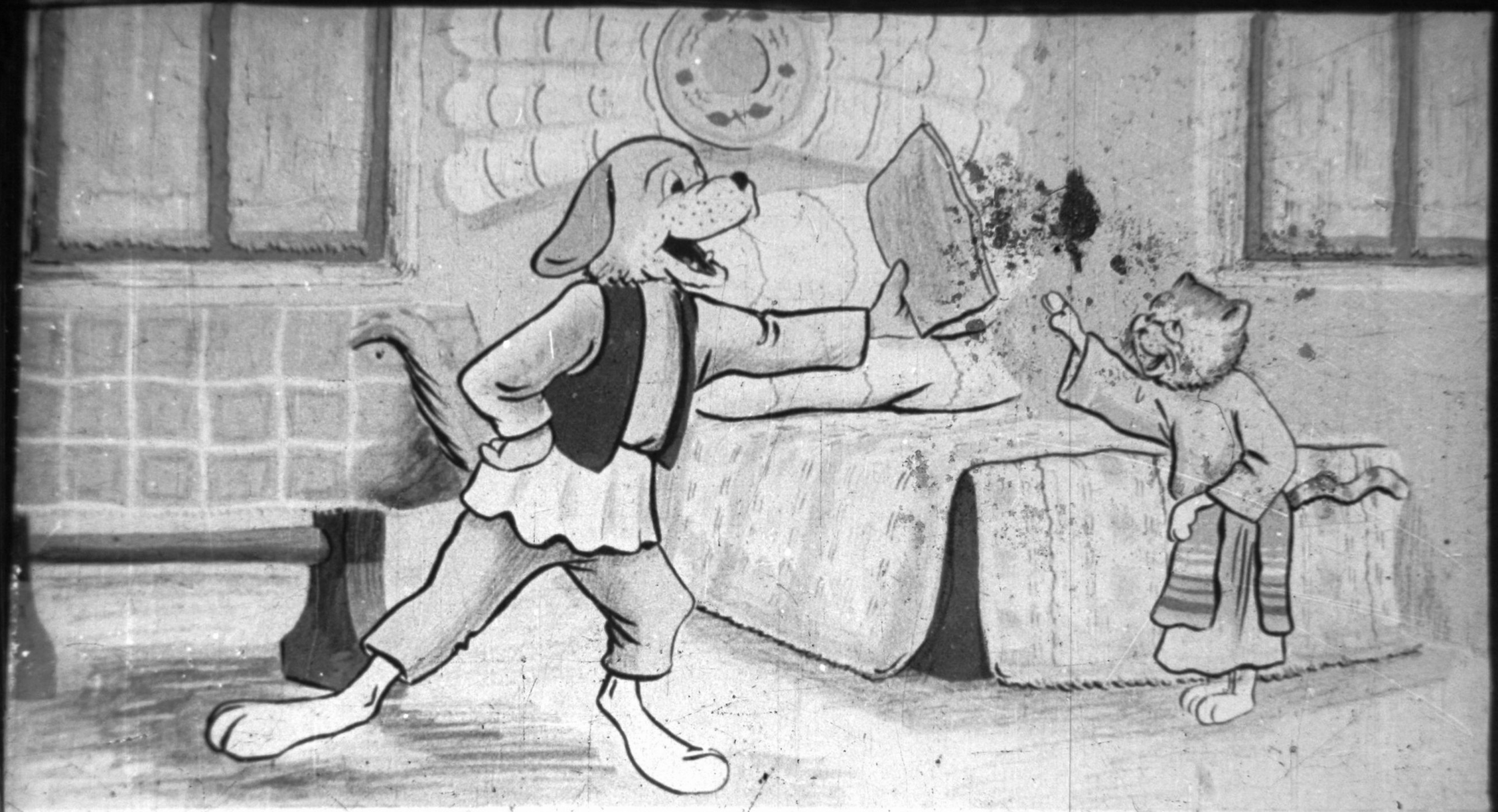

Cu zapisul în mînă, Cîinele intră în casa Omului ca la el acasă. Ba mai arătă zapisul şi Mîţei, care tocmai era pe-acolo.

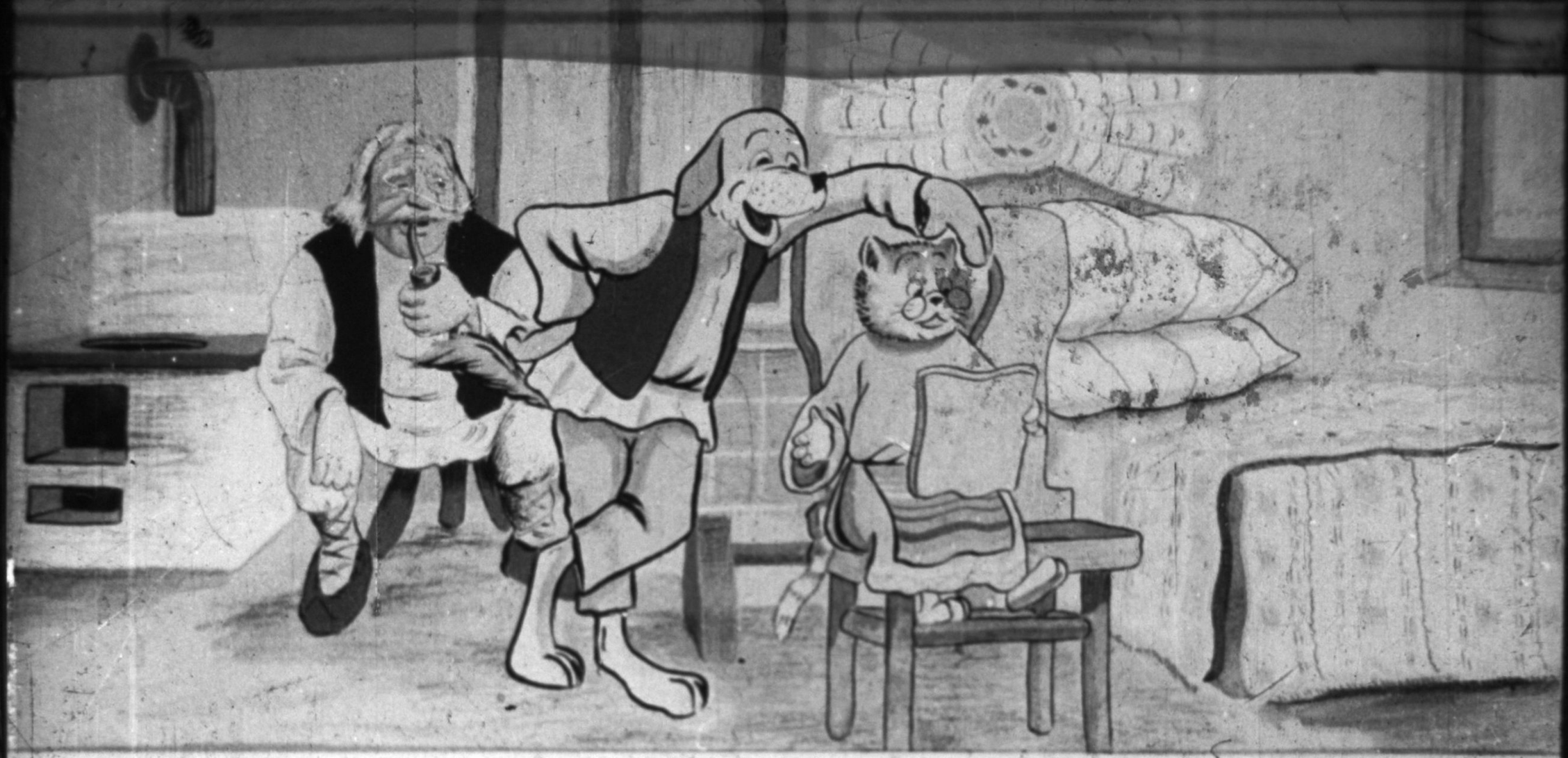

lar Mîța, punîndu-și ochelarii pe nas, citi cu luare aminte zapisul.

- Știi ce, cumătră? Tot ești mai de casă decît mine; te-aș ruga să mi-l pui dumneata undeva la păstrare - spuse Cîinele.

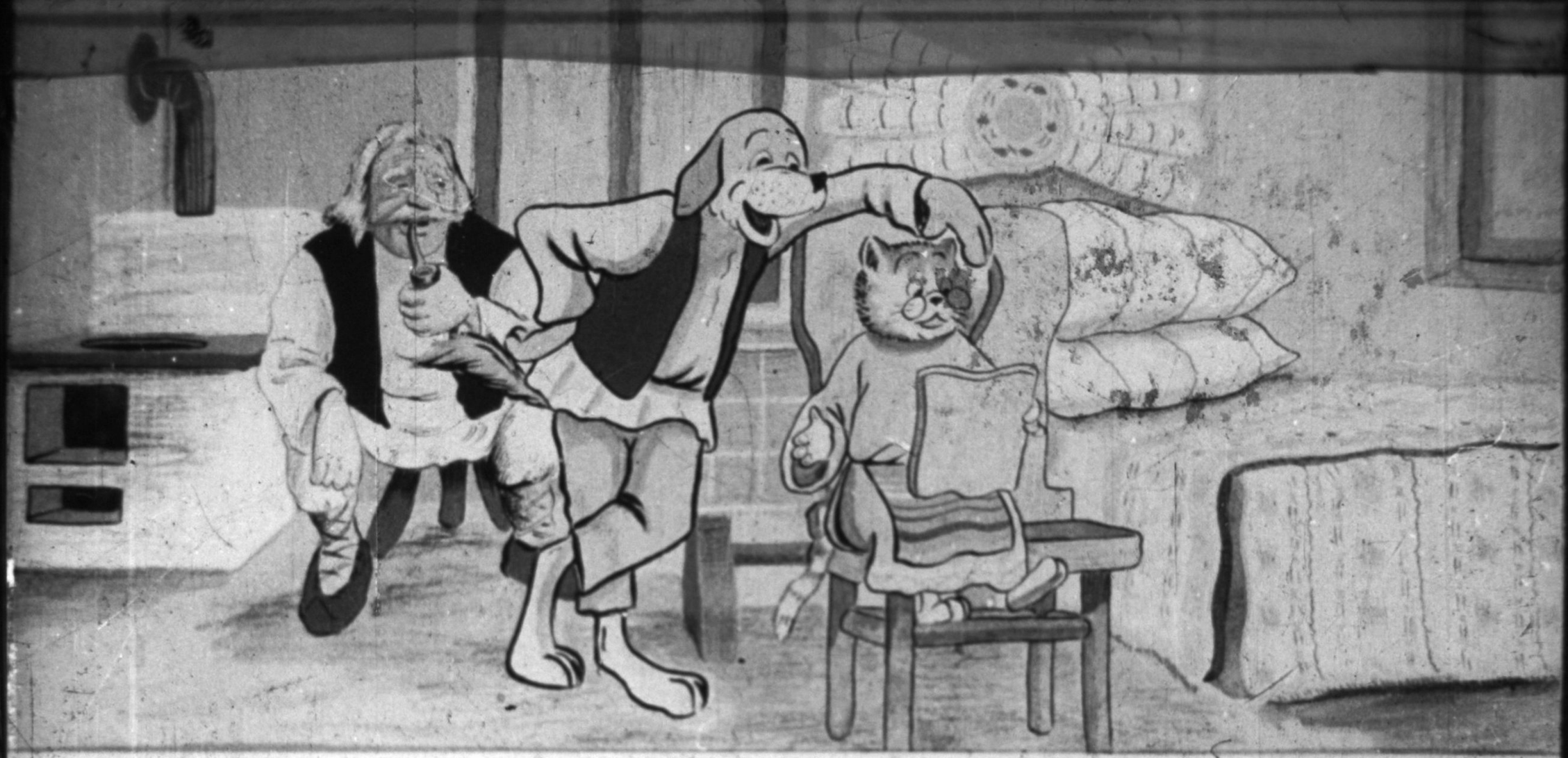

lar Mîța, punîndu-și ochelarii pe nas, citi cu luare aminte zapisul.

- Știi ce, cumătră? Tot ești mai de casă decît mine; te-aș ruga să mi-l pui dumneata undeva la păstrare - spuse Cîinele.

- Cu dragă inimă; las-că știu eu unde să-l pitesc. Și Mîța urcă în pod, să ascundă bine zapisul sub o grindă.

- Cu dragă inimă; las-că știu eu unde să-l pitesc. Și Mîța urcă în pod, să ascundă bine zapisul sub o grindă.

Astfel cîinele își luă locul în casă, sub vatra focului, pe o cojocică mai veche de-a stăpînului. Toate au mers bine mulți ani de-a rîndul, pînă ce, într-o zi, stăpînii casei, de bătrînețe, au murit. Și cum nu aveau copii, un nepot le moșteni averea și casa.

Astfel cîinele își luă locul în casă, sub vatra focului, pe o cojocică mai veche de-a stăpînului. Toate au mers bine mulți ani de-a rîndul, pînă ce, într-o zi, stăpînii casei, de bătrînețe, au murit. Și cum nu aveau copii, un nepot le moșteni averea și casa.

Astfel cîinele își luă locul în casă, sub vatra focului, pe o cojocică mai veche de-a stăpînului. Toate au mers bine mulți ani de-a rîndul, pînă ce, într-o zi, stăpînii casei, de bătrînețe, au murit. Și cum nu aveau copii, un nepot le moșteni averea și casa.

Astfel cîinele își luă locul în casă, sub vatra focului, pe o cojocică mai veche de-a stăpînului. Toate au mers bine mulți ani de-a rîndul, pînă ce, într-o zi, stăpînii casei, de bătrînețe, au murit. Și cum nu aveau copii, un nepot le moșteni averea și casa.

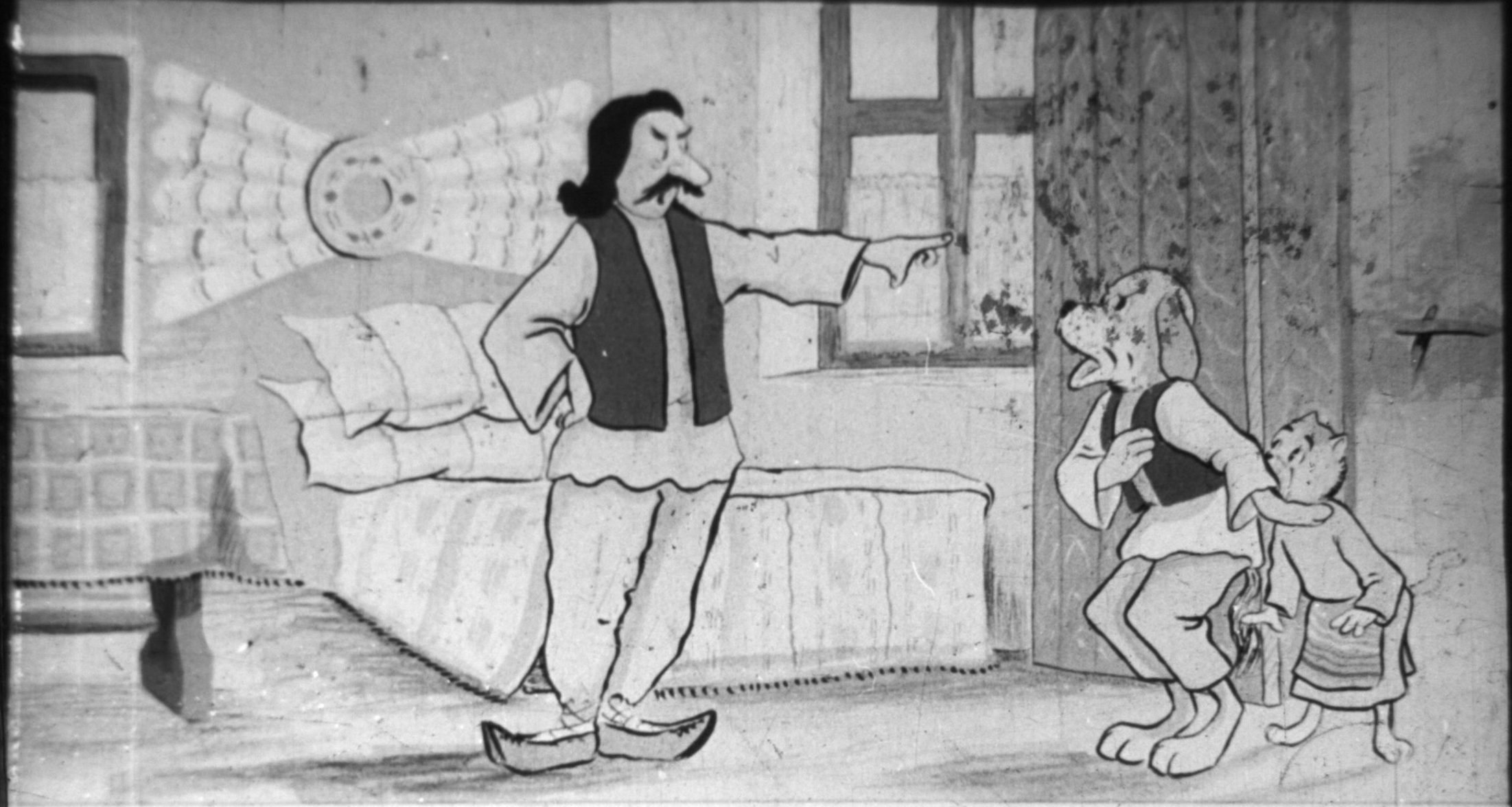

De cum intră în casă, noul stăpîn îi spuse Cîinelui să-şi strîngă culcuşul şi să se mute afară, în ogradă, căci nu are ce căuta în casă.

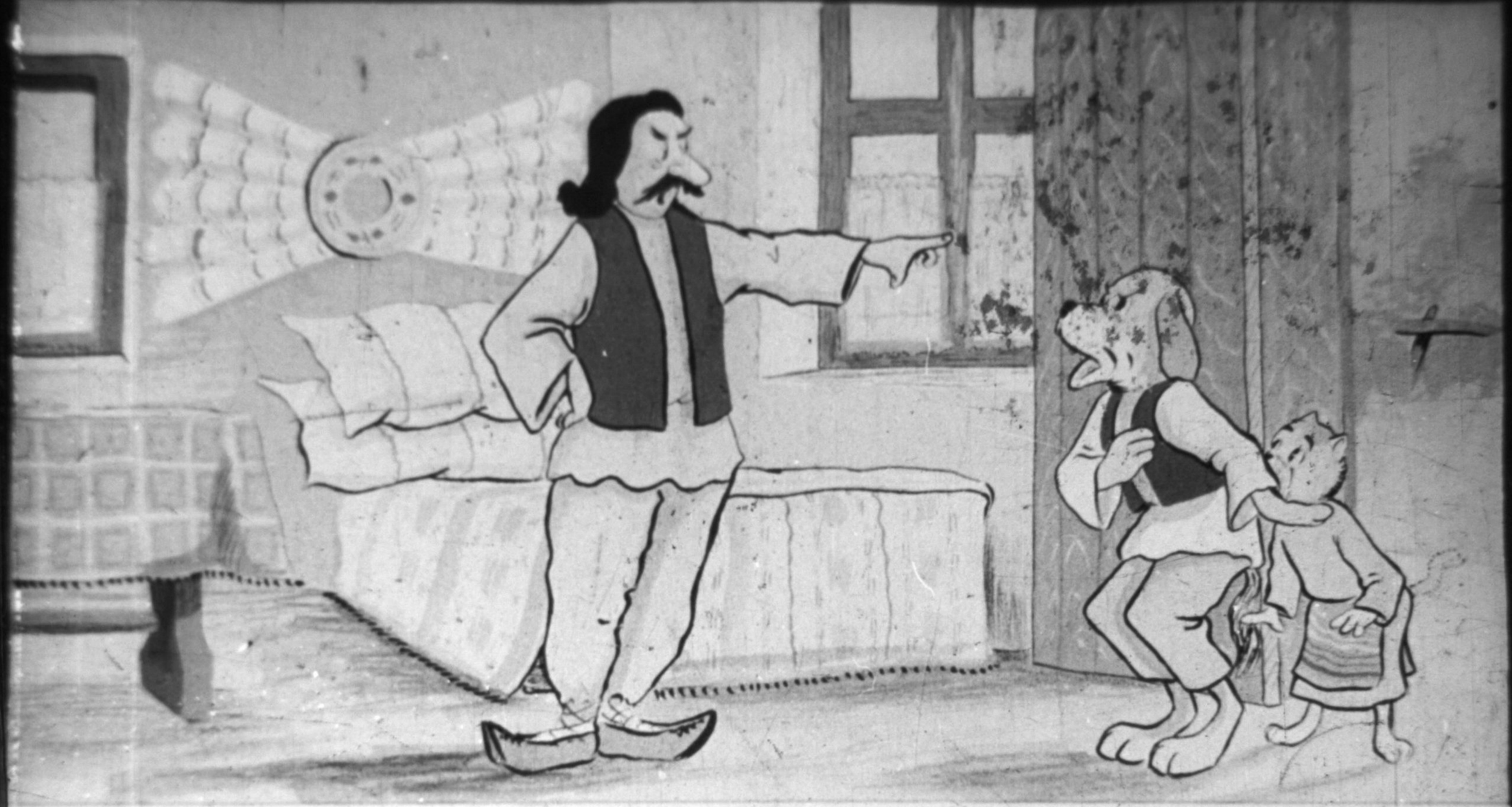

De cum intră în casă, noul stăpîn îi spuse Cîinelui să-şi strîngă culcuşul şi să se mute afară, în ogradă, căci nu are ce căuta în casă.

–Nu ies nici în ruptul capului, mîrîi Cîinele.

–Nu ies nici în ruptul capului, mîrîi Cîinele.

Văzînd că așa, cu cearta, n-o scot ei la capăt, o porniră furioși la judecată.

Văzînd că așa, cu cearta, n-o scot ei la capăt, o porniră furioși la judecată.

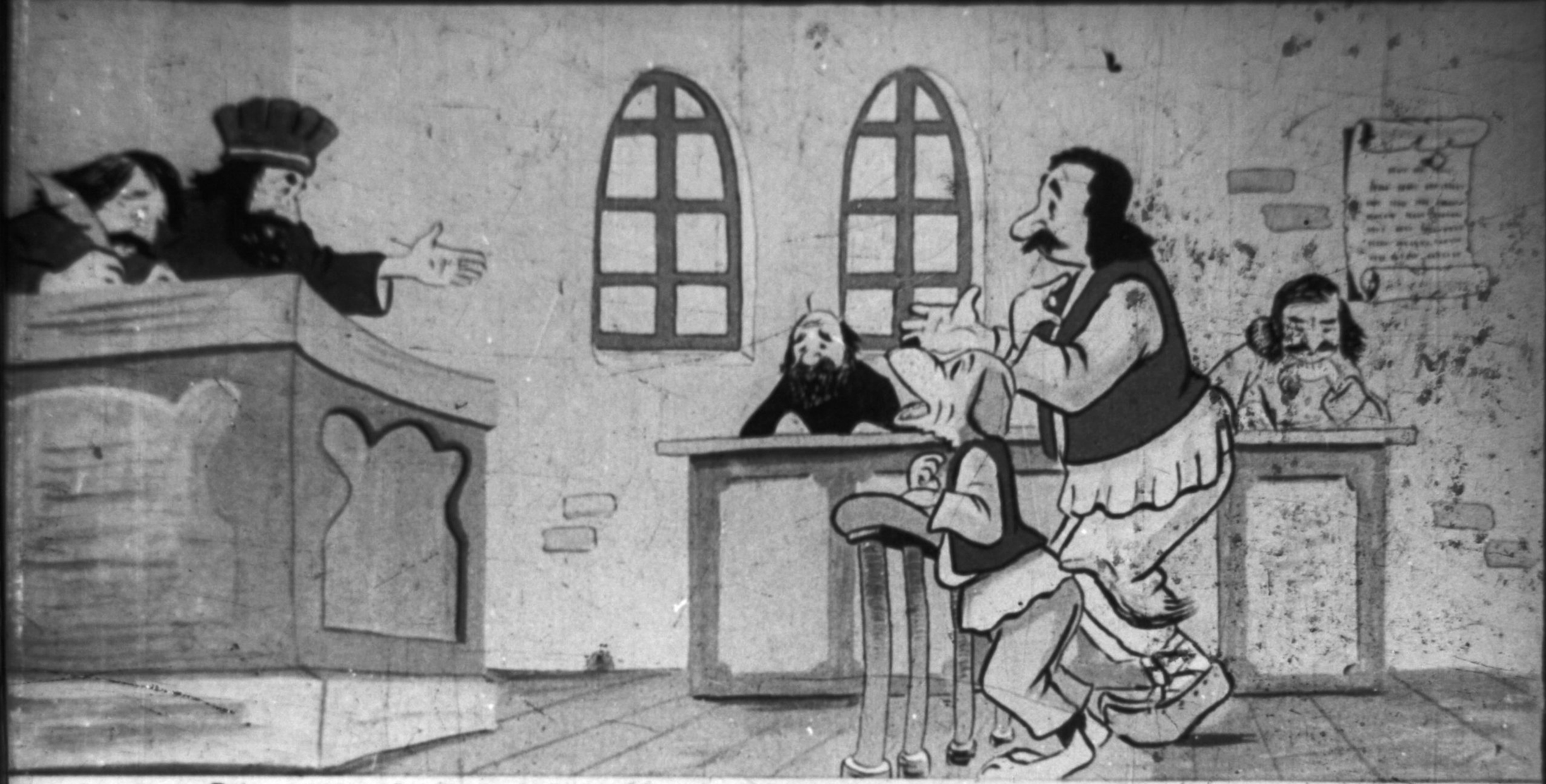

- Am zapis de la răposatul, că pot locui în casă, zise Cîinele.

- Dacă ai, adu-l încoace, să-l vedem şi noi, îi spuse judecătorul.

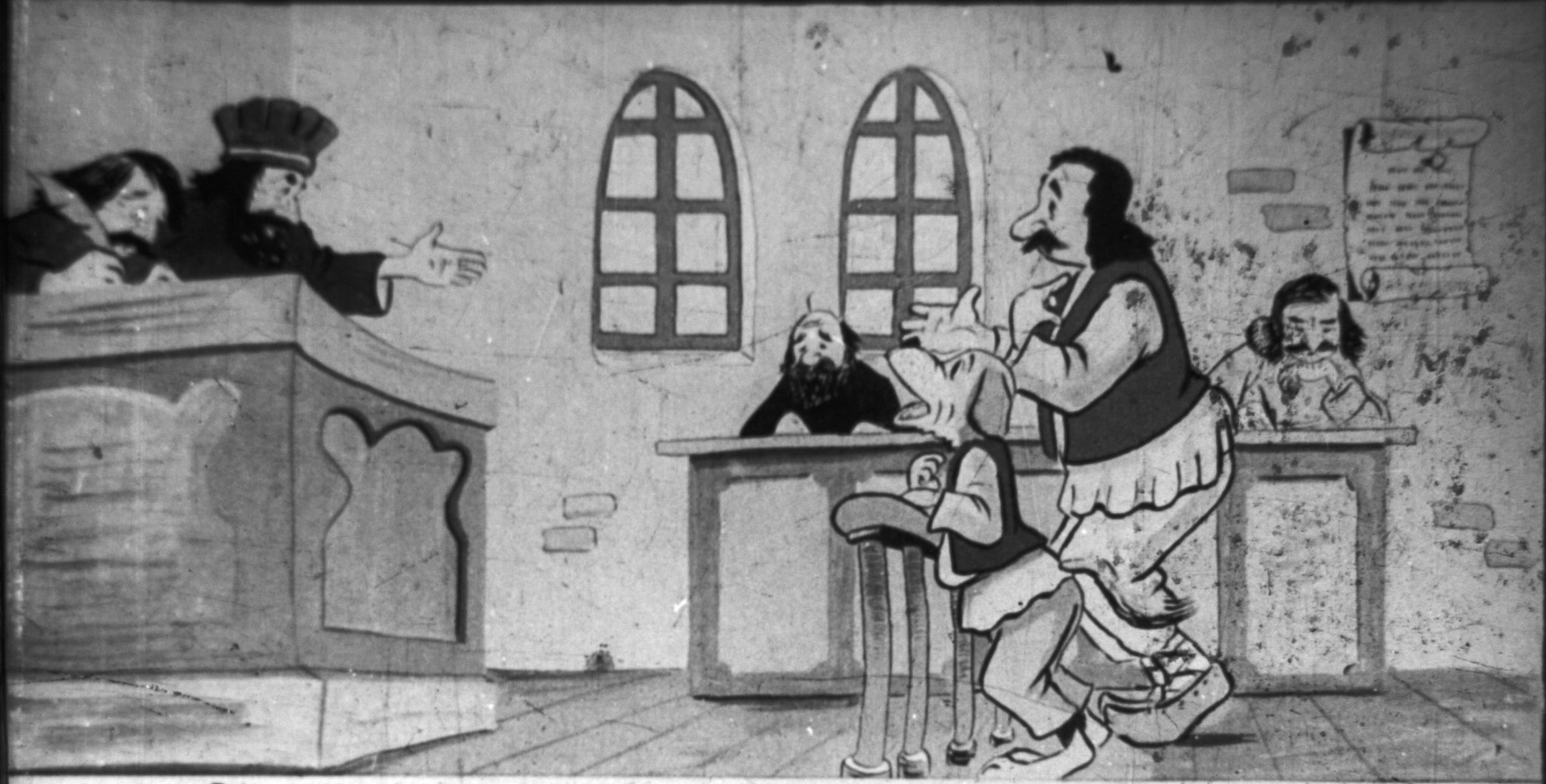

- Am zapis de la răposatul, că pot locui în casă, zise Cîinele.

- Dacă ai, adu-l încoace, să-l vedem şi noi, îi spuse judecătorul.

Pîn-acasă Cîinele o ţinu într-o fugă şi chiar din poartă îi povesti Mîţei toată întîmplarea, cerînd să-i aducă degrabă zapisul.

Pîn-acasă Cîinele o ţinu într-o fugă şi chiar din poartă îi povesti Mîţei toată întîmplarea, cerînd să-i aducă degrabă zapisul.

Mîța găsi zapisul, ce-i drept, dar din el nu mai rămăseseră decît bucățele, căci niște neastîmpărați de șoareci îl făcuseră ferfeniță.

Mîța găsi zapisul, ce-i drept, dar din el nu mai rămăseseră decît bucățele, căci niște neastîmpărați de șoareci îl făcuseră ferfeniță.

Văzîndu-l pe Cîine aşa furios, Mîţa o zbughi pe uşă afară şi Cîinele după ea, mai-mai s-o ajungă. Noroc că Mîţa găsi în cale un copac...

Văzîndu-l pe Cîine aşa furios, Mîţa o zbughi pe uşă afară şi Cîinele după ea, mai-mai s-o ajungă. Noroc că Mîţa găsi în cale un copac...

... și, cît ai clipi, se cocoță tocmai în vîrful lui. Iar Cîi-
nele, care nu se putea urca după ea, o amenința cu ciudă:
-N-am să te las, pînă nu-mi dai zapisul!

... și, cît ai clipi, se cocoță tocmai în vîrful lui. Iar Cîi-
nele, care nu se putea urca după ea, o amenința cu ciudă:
-N-am să te las, pînă nu-mi dai zapisul!

Mai lătră Cîinele ce lătră, dar zapisul tot pierdut rămase. Şi aşa, din vina Mîţei şi a şoarecilor, Cîinele fu dat afară din casă de către noul său stăpîn.

Mai lătră Cîinele ce lătră, dar zapisul tot pierdut rămase. Şi aşa, din vina Mîţei şi a şoarecilor, Cîinele fu dat afară din casă de către noul său stăpîn.

Se zice că de atunci a prins Cîinele mare ciudă pe Mîță și, cum o vede, se repede după ea, cerîndu-i zapisul.

— Miau-miau, de un' să-l iau?

Și se mai spune că tot de atunci a prins Mîța mare ciudă pe Șoareci. Cum îi vede, cum îi prinde și-i și ronțăie, așa cum au ronțăit și ei zapisul, pentru care a stricat ea bunătate de prietenie cu Cîinele.

Se zice că de atunci a prins Cîinele mare ciudă pe Mîță și, cum o vede, se repede după ea, cerîndu-i zapisul.

— Miau-miau, de un' să-l iau?

Și se mai spune că tot de atunci a prins Mîța mare ciudă pe Șoareci. Cum îi vede, cum îi prinde și-i și ronțăie, așa cum au ronțăit și ei zapisul, pentru care a stricat ea bunătate de prietenie cu Cîinele.

SFIRȘIT

REEDITARE 1965

SFIRȘIT

REEDITARE 1965